

Verweer

1. Gedaagden hebben **geen** website gepubliceerd waarop zij hun visie uiteenzetten op een geschil met de Belastingdienst, onder de titel 'De affaire J-D'. De landsadvocaat heeft namens de Nederlandse Staat derhalve en simpelweg de verkeerde personen gedaagd. Zoals raadsman van gedaagden, strafrechtadvocaat Peter Plasman, heeft aangegeven, de voorzieningenrechter is niet geïnteresseerd in het onderliggende geschil. Het is daarom zeer opmerkelijk dat de landsadvocaat dit juist wel doet.
2. Gedaagden zijn van mening dat zij geen website nodig hebben om de Belastingdienst te overtuigen van haar (bewust) gemaakte fouten, omdat – gezien de ontwikkeling van de situatie in Frankrijk – deze zaak naar alle waarschijnlijkheid vanuit Frankrijk, door de Franse Staat bij de Nederlandse Staat zal terugkeren. Gedaagden hebben derhalve geen aanmerkelijk belang bij de website behalve dat het hen helpt (op o.a. sociale media) om naar de website te verwijzen.
3. Het voert, zoals de landsadvocaat zelf terecht aanvoert, in deze dagvaarding te ver om in detail in te gaan op het onderliggende geschil. Dus enkel iets **kort** over het achterliggende geschil, te beginnen met de daadwerkelijk verantwoordelijke voor de website, te weten Marnick Vos, oudste zoon van gedaagden, die ernstig gedupeerde is als gevolg van het onderliggende geschil. (Productie 1: Verklaring Marnick Vos)
4. Gedaagden informeren hierbij de rechtbank dat op 31 mei 2024 Marnick Vos zijn woonhuis, toebehorend aan gedaagden, niet in kon, omdat (door een gerechtsdeurwaarder) diezelfde dag de sloten van het huis waren vervangen. (Productie 2 - 20240603 4262_001 Main courante). Hij heeft daardoor een andere woonruimte moeten zoeken, waardoor hij extra kosten heeft moeten maken voor de huur van een appartement. Hij wil deze kosten als schade indienen in het onderliggende geschil. Doordat de gerechtsdeurwaarder op illegale wijze (hij had namelijk geen gerechtelijk bevel) de sleutels van het huis heeft vervangen, is Marnick, onvrijwillig en noodgedwongen in allerlei juridische procedures belandt, wat kwaad bloed heeft gezet. Hij is derhalve en daardoor in ernstige mate medegedupeerde in het onderliggende geschil. De Belastingdienst heeft hier geen kennis van, wat wordt bevestigd door de producties van de landsadvocaat.
5. Marnick heeft zijn ongenoegen inmiddels kenbaar gemaakt aan en onder de nadrukkelijke aandacht gebracht van alle Tweede Kamerleden en hen geïnformeerd over de/zijn website. (Productie 3: Mail Marnick reactie Yesilgöz)
6. Gedaagden concluderen dat de landsadvocaat, in lijn met en in navolging van de Belastingdienst, bewust op insinuerende wijze onjuiste informatie aan de rechter voorlegt, daarbij deze informatie doen voorkomen als rechtmatig en overtuigend bewijs, en daarmee (opzettelijk) valsheid in geschrifte plegend. Zo stelt de landsadvocaat bijvoorbeeld dat gedaagden in Frankrijk zouden hebben gewerkt, zonder met (overtuigend) bewijs te komen. Feit is namelijk dat gedaagden **niet** in Frankrijk hebben gewerkt. Het heeft er hier alle schijn van dat de Belastingdienst de landsadvocaat onjuist heeft geïnformeerd. Dit om de Belastingdienst een argument te geven om niet aan Frankrijk te hoeven melden dat er dubbel is geheven, omdat als er inkomen in Frankrijk zou zijn, dit Frankrijk het recht zou geven en in staat zou stellen om – op autonome wijze – eveneens te heffen (over het bewuste Franse inkomen). Gedaagden concluderen dat de landsadvocaat meegaat in de valsheid in geschrifte van de Belastingdienst. Gedaagden verzoeken de rechter daar iets van te vinden.

7. Gedaagden informeren de voorzieningenrechter dat de Franse fiscus de hypothecaire leningen van gedaagden (lees: schulden) heeft aangemerkt en aangeslagen als verzwegen inkomen, evenals een deel van de omzet van hun Nederlandse onderneming waarvan het geld via een Franse rekening is gelopen (in verband met betalingen per cheque). Daar overheen zijn boetes van 40% opgelegd, omdat gedaagden beweerden fiscaal inwoner van Nederland te zijn (wat correct is, zie Productie 5 landsadvocaat), maar wat door de Nederlandse Belastingdienst achter de rug van gedaagden om is tegengesproken, c.q. ontkent. Hierdoor zijn gedaagden in Frankrijk nooit geloofd, maar gezien als zwartwerkers en witwassers. Tot op de dag van vandaag. Mede hierdoor zijn eveneens de hypotheekverstrekkers van gedaagden in de problemen gekomen, omdat hun geld is aangemerkt als zwart geld dat gedaagden zouden hebben proberen wit te wassen.
8. Daarnaast zien gedaagden geen reden om in te gaan op de insinuaties van de landsadvocaat, omdat later zal blijken en duidelijk zal worden welke strategie gedaagden volgen, conform de mogelijkheden en de kaders die de wet hen geeft en toestaat. Het is in het kader van dit kort geding irrelevant hierop in te gaan. Zij doen hierbij alvast de rechtbank, ter informatie aan de landsadvocaat, twee producties toekomen. (Productie 4 - WhatsApp Terrain a batir a vendre & Productie 5 – Brief antwoord Ministerie van Justitie Frankrijk)
9. Gedaagden hebben naar aanleiding van dit kort geding en op insinuatie van de landsadvocaat een verzoek tot strafrechtelijke rechtsvervolging ingesteld bij het OM aan het adres van Mevrouw J-D en de heer V.d.M. (Productie 6 - 20241105 Openbaar Ministerie)
10. Gedaagden voeren, als direct gevolg van het onderliggende geschil op dit moment vijf (!) rechtszaken. Gedaagden achten het zeer aannemelijk dat al deze rechtszaken uiteindelijk zullen resulteren in een (al dan niet hoog oplopend) conflict tussen de Franse en Nederlandse Staat, nadat het Europese Hof voor de rechten van de Mens zal oordelen dat er (illegaal) dubbel is geheven, mensenrechten zijn geschonden en in het voordeel van gedaagden zal zijn beslist.
11. Gedaagden achten zich vrij en in hun recht staan de Franse Staat te informeren over het optreden en bewust onjuist handelen van de Nederlandse Belastingdienst. Al is het maar omdat de Nederlandse Belastingdienst, namens de heer W., elke aansprakelijkheid afwijst en aan gedaagden schrijft dat dubbele heffing is toegestaan, wat volgens het verdrag tussen beide landen juist voorkomen dient te worden (Productie 7 - 20220504 Ministerie van Financiën). Het is zeer aannemelijk dat het Europese Hof voor de rechten van de Mens hier anders over denkt. En dat mevrouw J-D weigert de vele onjuiste antwoorden die aan Frankrijk zijn gegeven te rectificeren, zoals zij ook richting Frankrijk weigert te spreken over een dubbele heffing of daar op zijn minst een vraag over stelt die je vanuit de zorgplicht van de overheid zou mogen verwachten. Sterker nog, mevrouw J-D weigert zelfs aan Frankrijk te bevestigen dat gedaagden aanslagen zijn opgelegd die definitief zijn. Mevrouw J-D doet (valselijk) voorkomen dat aangiftes reeds overtuigend (voor de Fransen) zouden zijn. Aangezien een aangifte altijd door een aanslag gevolgd moet/dient te worden, heeft mevrouw J-D de Fransen nooit geïnformeerd over de werkelijk situatie. Zelfs als gedaagden mevrouw J-D in direct contact brengen met de directie van de Franse Belastingdienst in Bercy blijft het 'oorverdovend stil'. (Productie 8 - Mail Directie Franse Belastingdienst).
12. Gedaagden merken productie 23 van de landsadvocaat aan als valsheid in geschrifte, omdat nergens uit blijkt dat de betreffende informatie ook daadwerkelijk is gestuurd, op welke wijze en of deze informatie wel ontvangen is. Zelfs een datum ontbreekt. Navraag door gedaagden in Frankrijk leert dat de productie die de landsadvocaat inbrengt aan Franse zijde niet bekend is. Gedaagden verzoeken de voorzieningenrechter hier iets van te vinden.

13. Het voorziene conflict tussen beide landen zal het gevolg zijn van het feit dat de Franse Belastingdienst zich op overtuigende wijze heeft gebaseerd op de antwoorden van de Nederlandse Belastingdienst en derhalve nooit onderzoek heeft ingesteld en op zoek is geweest of gegaan naar de feiten en dus de waarheid. Als gevolg daarvan zijn inmiddels diverse mensen in Frankrijk in zeer ernstige problemen gekomen, waaronder een rechter bij het Hof in Bordeaux en een gerechtsdeurwaarder, wat hen – naar alle waarschijnlijkheid – hun baan en voorziene toekomst zal kosten. Gedaagden constateren slechts.
14. Gedaagden krijgen het idee, gezien de eenzijdige benadering van het dossier door de landsadvocaat dat hij slecht of slechts ten dele is geïnformeerd. Of dat de Belastingdienst, zoals mevrouw J-D zelf schrijft, werkelijk denkt dat ze het dossier kunnen sluiten (Productie 9 - 20221212 Sluiting dossier), doen voorkomend of er helemaal geen onderliggend geschil is, waarvan de landsadvocaat nu vaststelt – en daarmee bewijst – dat dit (onderliggende) geschil er wel degelijk is. Gedaagden verzoeken de voorzieningenrechter dit te bevestigen.
15. Opmerkelijk is dat in het telefoongesprek van 10 oktober 2024 van de heer Vos met de heer V.d.M. (door de landsadvocaat merkwaardig genoeg aangeduid als 'de Staat') (Productie 10 - Telefoongesprek), de heer V.d.M. de heer Vos chanteert, door te stellen dat de Belastingdienst bereid is te praten indien de voorgenoemde website wordt verwijderd. De heer V.d.M. is blijkbaar in de veronderstelling dat gedaagden willen praten (met de Belastingdienst) en dat praten met gedaagden iets zou kunnen oplossen. Aangezien mevrouw J-D heeft aangegeven dat het dossier is gesloten (Productie 8), zouden gedaagden graag van de Belastingdienst vernemen waarover zij met gedaagden zouden willen spreken, wetend dat gedaagden niet heffingsbevoegd zijn en derhalve niet verantwoordelijk zijn voor de dubbele heffing. Praten is derhalve geheel zinloos. Verzoeken van gedaagden aan de heer (Ron) Dautzenberg, conflictdeskundige bij de Belastingdienst, tot bemiddeling in deze zaak, hebben geleid tot een communicatieverbod.
16. Indien gedaagden de website zouden hebben gemaakt, zoals de landsadvocaat suggereert, dan zou de inhoud op z'n minst het dubbele bedragen en de lezer een halve dag nodig hebben om alle stukken te lezen, laat staan tot zich door te laten dringen, waarbij enige kennis van de Franse taal een must is...
17. Gedaagden zijn hun zoon Marnick Vos zeer erkentelijk en dankbaar voor zijn betrokkenheid en hulp bij dit dossier, als ook hun andere kinderen en mede-gedupeerden, voor de steun en verbondenheid. In het kader van 'tel je zegeningen', zien gedaagden derhalve dit dossier als een zegen van de kracht van verbondenheid van hun gezin bij wie dit dossier dagelijks onderwerp van gesprek is. En dat al ruim 11 jaar. Gedaagden hopen dat dit kort geding het leven van gedaagden zal veranderen, zoals dat ook bij Krijn ten Hove is gebeurd en waaruit gedaagden hoop en kracht putten. (Productie 11 - Krijn ten Hove Post LinkedIn). Gedaagden zien in dit kort geding opnieuw een bewijs dat de Belastingdienst niet in staat is zijn fout(en) te (h)erkennen bij het dagen van de verkeerde personen.
18. Gedaagden informeren tot slot de rechtbank en de landsadvocaat dat Follow the Money (FTM) aan gedaagden heeft toegezegd over dit dossier te zullen schrijven/publiceren.
19. Mocht de voorzieningenrechter vinden dat de twee websites (te weten www.affaire-jongbloed.nl en www.elisabeth-jayat.fr) op elkaar lijken, dan bevestigen gedaagden dat. Verantwoordelijke voor de techniek van (beide) websites is namelijk Julien Vos, jongere broer van Marnick. (Productie 12 - Domeinnaamgegevens)

20. Tot slot verzoeken gedaagden de voorzieningenrechter kennis te nemen van het volgende en daar wat van te vinden in relatie tot het onderliggende geschil: *“In de gevallen waarin het bestaan van causaal verband tussen een onrechtmatig besluit en schade niet afhankelijk is van een nieuw besluit van het bestuursorgaan, dient het bestaan van dat verband te worden beoordeeld aan de hand van de maatstaf hoe het bestuursorgaan zou hebben beslist (of gehandeld) indien het niet het onrechtmatige besluit had genomen. Het causale verband als bedoeld in art. 6:162 lid 1 BW (het condicio sine qua non-verband), waar het hier om gaat, moet immers worden vastgesteld door vergelijking van enerzijds de situatie zoals die zich in werkelijkheid heeft voorgedaan, en anderzijds de hypothetische situatie die zich zou hebben voorgedaan als de onrechtmatige gedraging achterwege was gebleven. Er is geen grond om hierover anders te oordelen indien het gaat om een onrechtmatig besluit van een bestuursorgaan (HR 3 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:1112, NJ 2016/291 (Hengelo/Wevers), rov. 3.5.2).”*

Vorderingen

Gezien het feit dat het gedaagden niet toestaat om een eis in reconventie in te dienen (het gaat hierbij om een schadevergoeding die momenteel circa 5 miljoen euro bedraagt, maar waarvan de kosten nog oplopen in verband met lopende procedures en executoriale verkoop van woonhuis van gedaagden), verzoeken zij de voorzieningenrechter wat van deze zaak te vinden en dat duidelijk in het vonnis tot uiting te laten komen en verzoeken de Nederlandse Staat tot het betalen van alle kosten die met dit kort geding samenhangen.